

Sygn. akt III W 949/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy III Wydział Karny w Wałbrzychu w składzie:

Przewodniczący – SSR Paweł Augustowski

Protokolant – Ewa Modlińska

Przy udziale A. P. z Komendy Miejskiej Policji w W.

po rozpoznaniu w dniach 11 grudnia 2014 roku i 19 stycznia 2015r.

sprawy: M. T.

syna: S. i S. z domu Z.

urodzonego: (...)r. K.

obwinionego o to, że:

w dniu 11 lipca 2014 r. około godziny 12.50 w S. na ul. (...) woj. (...), kierując samochodem marki F. o numerze rejestracyjnym (...), na odcinku drogi o dopuszczalnej prędkości jazdy 40 km/h, poruszał się z prędkością 61 km/h tym samym przekraczając dozwoloną prędkość o 21 km/h

tj. o wykroczenie z art. 92a kw

I. obwinionego M. T. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 92a kw i za czyn ten na podstawie art. 92a kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 300 zł (trzysta złotych);

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania w kwocie 100 zł oraz kwotę 30 zł tytułem opłaty.

III W 949/14

UZASADNIENIE

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego ustalono następujący stan faktyczny

W dniu 11.07.2014 r. obwiniony M. T. jechał samochodem osobowym marki F. o nr rej. (...) na terenie S.. Jechał ulicą (...) drogą jednokierunkową z dwoma równoległymi pasami ruchu. Prawy pas zajmował inny pojazd. Obwiniony wyprzedził go jadąc pasem lewym. Na wysokości budynku nr (...) prędkość poruszających się pojazdów mierzył patrol policji. Policjant używał radarowego miernika prędkości Ultralyte (...) o nr fabrycznym (...) posiadającego na ten dzień świadectwo legalizacji, nadane przez Okręgowy Urząd Miar w K.. Policjant nakierował światło lasera urządzenia na pojazd obwinionego, poruszający się szybciej lewym pasem patrząc w kierunku jazdy, a prawym patrząc od strony mierzącego prędkość. Radar zmierzył prędkość pojazdu - 61 km/h. Na całym terenie S., w tym na obszarze mierzonym, obowiązuje ograniczenie prędkości do 40 km/h.

dowody:

zeznania świadka M. W. - k. 17-18

zeznania świadka R. K. - k. 18

notatka - k. 2

świadcstwo legalizacji - k. 22

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że obok niego poruszał się inny pojazd i on nie wie, czy policjant mierzył prędkość jego, czy tego drugiego pojazdu. On uważa, że jechał z prędkością 42 km/h (wyjaśnienia - k. 16-17).

Sąd zważył ponadto, co następuje

Stan faktyczny ustalono w oparciu o zeznania świadków - policjantów mierzących prędkość pojazdu, wskazania radaru zawarte w notatce (nie sporządza się odrębnego protokołu z użycia radaru) oraz świadcstwo jego legalizacji.

Dowody te są ze sobą zgodne i nawzajem się uzupełniają. Wynik pomiaru jest stwierdzony w notatce, obwiniony został z nim zapoznany na miejscu, okazano mu także świadcstwo legalizacji urządzenia i wyniku tego nie kwestionował. Twierdzi jedynie, że to nie jego pomiar, a ściślej - że nie wie, nie jest pewien, czy to jego pomiar, bo sąsiednim pasem jechał inny pojazd. On nie jest pewien, ale pewny jest świadek, policjant, który dokonywał pomiaru. Zeznał wyraźnie, że nakierował wiązkę lasera na samochód F., którym jechał obwiniony, i to jego prędkość mierzył, a nie jakiegoś innego pojazdu, który jechał innym pasem. Przypomnijmy, że obwiniony jechał pasem lewym patrząc w kierunku jazdy, a zatem pasem przeznaczonym do szybkiej jazdy i wyprzedzania. Dodajmy, że świadek stanowczo zeznał, że w takim przypadku, gdy jeden pojazd jedzie pasem prawym, a obok pasem lewym jedzie i wyprzedza go inny pojazd, to mierzy prędkość tego pojazdu, który porusza się szybciej. I jest to logiczne. W świetle tego zastrzeżenia obwinionego i jego wątpliwości nie znajdują uzasadnienia w oczach sądu i są jedynie próbą uniknięcia odpowiedzialności za wykroczenie drogowe. Próba - dodajmy - nieudaną.

Przekroczenie prędkości jest wykroczeniem z art. 92a k.w. Przepis ten mówi o tym, że jeżeli ktoś nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą bądź znakiem drogowym, podlega karze grzywny. W miejscu, w którym obwiniony poruszał się swoim pojazdem z prędkością 61 km/h, obowiązuje ograniczenie prędkości znakiem drogowym do 40 km/h, a zatem obwiniony przekroczył dopuszczalną prędkość o 21 km/h.

Zastosowana kara grzywny - 300 zł - nie jest karą surową, ale też wykroczenie - zwykle przekroczenie prędkości bez dalszych konsekwencji - jest błaha. Wysokość kary leży w możliwościach majątkowych i zarobkowych obwinionego, który prowadzi działalność gospodarczą i deklaruje dochody na poziomie 1000 zł miesięcznie.

O kosztach orzeczono po myśli art. 118 i 119 k.p.s.w.